

Το σκάνδαλο του αμερικανικού συστήματος Υγείας αποτελεί το μεγάλο στοίχημα για τον Ομπάμα. Είναι στοίχημα που δεν μπορεί να χάσει, αλλιώς θα δει όλη την πολιτική του ατζέντα να καταρρέει. Γι' αυτό ο πόλεμος του Ομπάμα για τα θέματα της υγείας του αμερικανικού λαού εξελίσσεται σε πόλεμο ζωής. Έχει να παλέψει με ορδές γιατρών, ακόμη και αστυνομικών. Οι αστυνομικοί κατηγορούνται για την ίδια έλλειψη ευαισθησίας έναντι των μειονοτήτων, όπως ακριβώς και οι γιατροί. Η ζωή εκατομμυρίων Αμερικανών εξαρτάται τώρα από τις κινήσεις του Ομπάμα. Τους εκμεταλλεύονται οι ασφαλιστικές εταιρείες που τους παίρνουν χρήματα όταν είναι υγιείς και τους εγκαταλείπουν όταν αρρωσταίνουν. Γι' αυτόν τον πόλεμο πολλοί ερίζουν, αλλά κανείς δεν προσπάθησε να κερδίσει. Τώρα ο Ομπάμα εξαπολύει επίθεση στα λόμπι που προστατεύονται από Δημοκρατικούς και Ρεπουμπλικανούς.

Προβλήματα με το σύστημα Υγείας αντιμετωπίζουμε και εμείς στην Αυστραλία. Θυμάστε την εποχή που λυπόμασταν τα αδέρφια μας στην Ελλάδα για την κατάσταση στα νοσοκομεία τους; Ε, όπου νάναι αυτά θ' αρχίσουν να λυπούνται εμάς για το χάλι στα νοσοκομεία της Αυστραλίας και ειδικότερα της ΝΝΟ ύστερα από 10 χρόνια με τους Λίμπεραλ να κυβερνούν στην Καμπέρα και τους Εργατικούς στη ΝΝΟ.

Για τους πολίτες δεν υπάρχει πιο ιερό δικαίωμα από την φροντίδα της υγείας τους από το κράτος και για τους πολιτικούς δεν υπάρχει πιο ιερό καθήκον από την προστασία της υγείας των πολιτών. Σήμε-

Κόσμος και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ρα, όμως, στην πλούσια και τυχερή Αυστραλία μπορείς να εντοπίσεις εύκολα τον φτωχό από την κατάσταση των δοντιών του!

Εκατοντάδες χιλιάδες Αυστραλοί άνδρες, γυναίκες και παιδιά υποφέρουν από πονόδοντους, ελλειψματικές μασέλες, σάπια δόντια ή και χωρίς δόντια, επειδή δεν έχουν εκατοντάδες ή και χιλιάδες δολάρια για να πληρώσουν τον οδοντίατρο.

Κάθε χρόνο, χιλιάδες ασθενείς

Επειδή οι πολιτικοί παραμέλησαν τις υπηρεσίες υγείας για πολλά χρόνια και χρειάζονται γενική επισκευή, το κόστος θα είναι μεγάλο και τα χρήματα πρέπει να βρεθούν από κάπου.

Αν η υγεία είναι το πολυτιμότερο αγαθό για τον κάθε άνθρωπο, ασφαλώς είναι το πολυτιμότερο αγαθό και για το έθνος που απαρτίζεται από ανθρώπους. Γι' αυτό δεν θα πρέπει να υπάρχουν αντιρρήσεις για το κόστος, αλλά ο κόσμος

Οι Πολιτείες βλάπτουν την υγεία μας...

πεθαίνουν από λάθη που γίνονται στα νοσοκομεία, γυναίκες γεννούν στις τουαλέτες, τα ασθενοφόρα περιμένουν ώρες έξω από τους θαλάμους επειγόντων περιστατικών με ασθενείς επειδή δεν υπάρχουν κρεβάτια, ή τους μεταφέρουν από νοσοκομείο σε νοσοκομείο μέχρι να βρεθεί κρεβάτι.

Αυτή η κατάσταση πρέπει να σταματήσει και ο ασθενής να βρίσκεται αξιοπρεπή φροντίδα, χωρίς να κινδυνεύει η ζωή του, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει με εκπώσεις.

έχει κάθε δικαίωμα να δυσπιστεί αν οι πολιτικοί θα χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά τα δισεκατομμύρια δολάρια που χρειάζονται για τις ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Να δώσω τα επιπλέον \$20 την εβδομάδα στο Μέντικερ, αλλά ποιος μπορεί να μου εγγυηθεί ότι δεν θα πάνε στην τσέπη ακόμη ενός γραφειοκράτη, αντί να πληρωθεί ακόμη ένας γιατρός που πιθανόν να χρειαστώ για να σώσει τη ζωή μου; Και ποιος μπορεί να μου εγγυηθεί ότι τα επιπλέον χίλια δολάρια το

χρόνο που θα πληρώνω για το Μέντικερ δεν θα χρησιμοποιήσει κάποιος υπουργός για το τραπέζωμα φίλων και συγγενών;

Πιο μεγάλο πρόβλημα για την πραγματική μεταρρύθμιση στο εθνικό σύστημα υγείας είναι το γεγονός ότι η Αυστραλία έχει εννέα (9) υπουργούς Υγείας που πρέπει να συμφωνήσουν με την κεντρική κυβέρνηση για τις αλλαγές. Χρειαζόμαστε εννέα υπουργούς Υγείας και κατ' επέκτασιν εννέα υπουργούς Δικαιοσύνης, Παιδείας, Αστυνομίας, Σωφρονιστικών Ιδρυμάτων, Δρόμων και Μεταφορών, Πρέμιερ και αντιβασιλείς;

Χρειαζόμαστε τόσους πολιτικούς για να κάνουν την ίδια δουλειά με τεράστιο κόστος; Ευτυχώς, έχουμε μόνο έναν υπουργό Εξωτερικών και έναν υπουργό Αμυνας. Φαντάζεστε τί θα γινόταν αν είχαμε εννέα από τον καθένα;

Ομως πέρα από το αστείο της υποθέσεως γεγονός είναι ότι η Αυστραλία θα βρεθεί μπροστά σε οικονομικό αδιέξοδο τα επόμενα είκοσι ή τριάντα χρόνια, επειδή εκτός από το κόστος της Υγείας, θα υπάρχει το τεράστιο κόστος για την φροντίδα ενός πληθυσμού με συνταξιούχους που θα αυξάνονται και φορολογούμενους που θα μειώνονται.

Οι αυτόνομες πολιτείες και περιοχές είναι μια πολυτέλεια που δεν θα μπορούσαμε να χρηματοδοτήσουμε για πολλά χρόνια ακόμη, αν θέλουμε καλές και αποτελεσματικές κρατικές υπηρεσίες για την Υγεία, την Παιδεία, τις Μεταφορές και τις υποδομές γενικά. Η δυνατότητα των φορολογουμένων να πληρώνουν το κόστος τους δεν είναι ανεξάντλητη.

* Ο Γ. Αγγελόπουλος «πυροβολεί»

Την ανάγκη διάλυσης και επανασύστασης του Αυστραλο-Ελληνικού Συμβουλίου από μηδενική βάση, υποστήριξε ο συντονιστής του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ) Ωκεανίας και Άπω Ανατολής, Γιώργος Αγγελόπουλος. Στο περιθώριο πρόσφατης επίσκεψής του στη Μελβούρνη, όπου συμμετείχε σε σύσκεψη για την επικείμενη διοργάνωση των Πανελληνίων Αγώνων στα τέλη Νοεμβρίου, ο κ. Αγγελόπουλος παραχώρησε αποκλειστική συνέντευξη στον Αλέξανδρο Λογοθέτη του «Νέου Κόσμου».

Μεταξύ άλλων, ο κ. Αγγελόπουλος μίλησε για το Αυστραλο-Ελληνικό Συμβούλιο, αφήνοντας σοβαρές αιχμές για τον τρόπο λειτουργίας του. «Το [Αυστραλο-Ελληνικό] Συμβούλιο κινείται από άτομα και όχι από οργανισμούς», τόνισε χαρακτηριστικά ο κ. Αγγελόπουλος. «Το Συμβούλιο πρέπει να κάνει τακτικές συναντήσεις και να εκπροσωπεί τον ευρύτερο Ελληνισμό», συμπλήρωσε με έμφαση.

Ο κ. Αγγελόπουλος αναφέρθηκε και στο θόρυβο που έχει προκληθεί, μέχρι στιγμής στο παρασκήνιο, από την απόφαση του Αυστραλο-Ελληνικού Συμβουλίου να εξοβελιστεί από τους κόλπους του το ΣΑΕ, σε πρόσφατη συνάντηση παραγόντων του Συμβουλίου στη Μελβούρνη. «Γνωρίζουμε ότι το Αυστραλο-Ελληνικό Συμβούλιο είχε μια συνεδρίαση που αποφάσισε να μάς διώξει, αλλά όλα αυτά είναι στον αέρα», είπε ο κ. Αγγελόπουλος. «Ουδείς περισσεύει στον αγώνα για τα εθνικά μας θέματα», πρόσθεσε. Στηλίτευσε δε τη δημιουργία ομάδων οι οποίες, όπως επισήμανε, δίχως τη νομιμοποίηση δημοκρατικών διαδικασιών προβαίνουν σε αποκλεισμούς άλλων ατόμων. «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει», σημείωσε με γλαφυρό τρόπο ο κ. Αγγελόπουλος.

Τί να συμβαίνει άραγε;

* Φτώχεια

Θα το ξαναγράψουμε για να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος της κοινωνικής τραγωδίας.

Η φτώχεια είναι η μάστιγα της εποχής. Πάνω από 852 εκατομμύρια άνθρωποι διαβούν σε συνθήκες υποσιτισμού. Πάνω από 100 εκατομμύρια παιδιά δεν έχουν πρόσβαση στα στοιχειώδη για να μεγαλώσουν και να αναπτυχθούν. Μόνο φέτος, έχασαν τη ζωή τους από την πείνα πάνω από 6,2 εκατομμύρια άνθρωποι. Αλλά 200 εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν να εκριζωθούν, αναζητώντας την ελπίδα της ζωής σε μια νέα πατρίδα. Δεκαοκτώ εκατομμύρια εξ αυτών Αφρικανοί που ξεκίνησαν το μακρύ ταξίδι προς την Ευρώπη, με τίμημα πολλές φορές ακόμη και την ίδια τους τη ζωή.

* Καλόο!

Πάει ένας μάγκας να παντρευτεί και λέει στην γυναίκα του:

- Πριν παντρευτούμε, να σου πώ κάποια πράγματα. Εγώ το πρωί θέλω τον καφέ μου στο τραπέζι στις 9:00, πιώ δεν πιώ. Το μεσημέρι το φαί ζεστό στο τραπέζι στις 2:30, φάω δεν φάω! Και το βράδυ θα βγαίνω για ποτό με τους φίλους μου και θα έχεις το τραπέζι στρωμένο με φαγητό μέχρι τις 12:00, έρθω δεν έρθω.

- Εντάξει, τρεις όρους είπες εσύ, θα σου πω και εγώ έναν. Το σεξ θα αρχίζει στις 11:00, έρθεις δεν έρθεις!

Ακόμη ένα:

- Τί κοινό έχουν οι τρελοί με τα βιβλία;
- Είναι και τα δύο για δέσιμο!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Σαρδόνιο γέλιο: Ο Όμηρος στην Οδύσσεια (υ 302) αναφέρεται σε σαρδάνειον γέλωτα (:μείδησε δέ θυμώ σαρδάνιον μάλα τοίον), που ερμηνεύεται από τον καθηγητή Σταματάκο: γέλασε με την καρδιά του, ένα γέλωτα πολύ πικρόν. Το Λεξικό Σουΐδα αναφέρει τη φράση Σαρδάνιος γέλως ως παροιμία επί των επ' ολέθρω τω σφων αυτών γελώντων ή, γενικότερα, επί γέλωτος πικρού ή ειρωνικού και χλευαστικού. Ωστόσο είναι αμφίβολο αν το ομηρικό σαρδάνιον [που ετυμολογείται από το ρήμα σαίρω = παραστρέφω τά χείλη, ώστε δεικνύω τούς οδόντας, μειδιώ με διασταλμένα χείλη, επί οργής, χαιρεκακίας κ.λπ.] έχει σχέση με το νεότερο σαρδόνιο ή σαρδονικό. Η προέλευση της φράσης είναι αβέβαιη. Κατά τον Πλούταρχο, προέρχεται από το σπασμωδικό μορφασμό των Σαρδεένων, τους οποίους οι Καρχηδόνιοι έκαιγαν ζωντανούς μέσα στο κούφιο άγαλμα του θεού Μολώχ. Ίσως, πάλι, να συνδέεται με την αρχαία Σαρδώ, τη σημερινή Σαρδηνία, στην οποία φυτρώνει ένα δηλητηριώδες φυτό (πιθ. σαρδάνη), το οποίο διέστελλε το πρόσωπο εκείνου που το έτρωγε και του προκαλούσε σπασμωδικό γέλιο.